

§ 32.

Retsplejelovens § 138 affattes saaledes:

„Kommer en Sagfører under Konkurs, skal Justitsministeriet fratage ham Retten til at udøve Sagførervirksomhed og kan som Regel først tilbagegive ham den, naar han fremskaffer Erklæring fra samtlige de i Konkursboet anmeldte Kreditorer om, at de ikke har noget Krav paa ham. Bliver en Sagfører umyndiggjort, skal Justitsministeriet ligeledes fratage ham Retten til at udøve Sagførervirksomhed, saalænge Umyndiggørelsen vedvarer.

Retten til at udøve Sagførervirksomhed kan paa Foranledning af Justitsministeriet frakendes en Sagfører ved Dom, saafremt han paa Grund af Sindssygdom er uskikket til at udøve saadan Virksomhed. Under Sagen, der behandles i den borgerlige Retsplejes Former, beskikkes der Sagfører saavel for det offentlige som for den sagsøgte, for saa vidt denne ikke selv ønsker at sørge for sit Forsvar. Sagen er for begge Parter Vedkommende beneficeret i begge Instanser. Naar Grunden til Frakendelsen ikke længer er til Stede, tilbagegiver Justitsministeriet ham Retten efter indhentet Udtalelse fra Retslægeraadet. Skønner Justitsministeriet derimod, at Grunden til Frakendelsen stadig er til Stede, kan den paagældende fordre retslig Afgørelse af Spørgsmaalet ved Genoptagelse af den tidligere Sag. Saadan Genoptagelse kan dog kun fordres med et Aars Mellemlum, og fri Proces kan ikke kræves.

I samtlige ovennævnte Tilfælde, saavelsom naar en Sagfører har deponeret sin Beskikkelse i Justitsministeriet, kan han som Regel først faa Beskikkelsen udleveret paany, naar han har fremskaffet Vandelsattest og Raadighedsattest som i § 119 ommeldt, og Sagførerraadets Erklæring har været indhentet.“

§ 33.

Efter Retsplejelovens § 138 tilføjes i Kapitel 14 som ny § 138 a:

„Saalænge Retten til at udøve Sagførervirksomhed er frataget en Sagfører af Justitsministeriet, saa vel som naar han ved Dom er frakendt Retten til at udøve Sagførervirksomhed, er han uberettiget til at betegne sig som Sagfører, eller til at benytte nogen anden Betegnelse, der er beregnet paa og egnet til at bibringe Offentligheden den fejlagtige Antagelse, at han stadig har Ret til at udøve Sagførervirksomhed.

Medens en Sagfører har deponeret sin Beskikkelse i Justitsministeriet, er han, medmindre der ved Deponeringen er truffet anden Bestemmelse af Ministeriet, berettiget til at betegne sig som Sagfører, dog ikke i Forbindelse med Forretningsforhold.“

§ 34.

I Retsplejelovens § 144 sker følgende Ændringer:

I 1ste Stykke tilføjes som 2det Punktum: „Det samme gælder, naar en Sagfører udenfor sin Sagførervirksomhed i Forretningsforhold eller i andre Forhold af økonomisk Art har udvist en Adfærd, der er uværdig for en Sagfører.“

I 2det Stykke tilføjes foran „Irettesættelser“ Ordene: „Advarsler og“.

I samme Stykke ændres „300 Kr.“ til: „5000 Kr.“ og „1 Aar“ til: „3 Aar“.

Til samme Stykke føjes som nyt sidste Punktum: „Beslutningen om Anvendelsen af disse Straffe bør indeholde en Bestemmelse om, hvorvidt denne ved Raadets Foranstaltning vil være at bekendtgøre i Statstidende, og i bekræftende Fald, tillige i hvilke nærmere angivne af de paa Stedet mest udbredte Blade.“